

Держава і громадянське суспільство

Стосунки між державою і громадянами

Візерська Сніжана
ГО-11

План

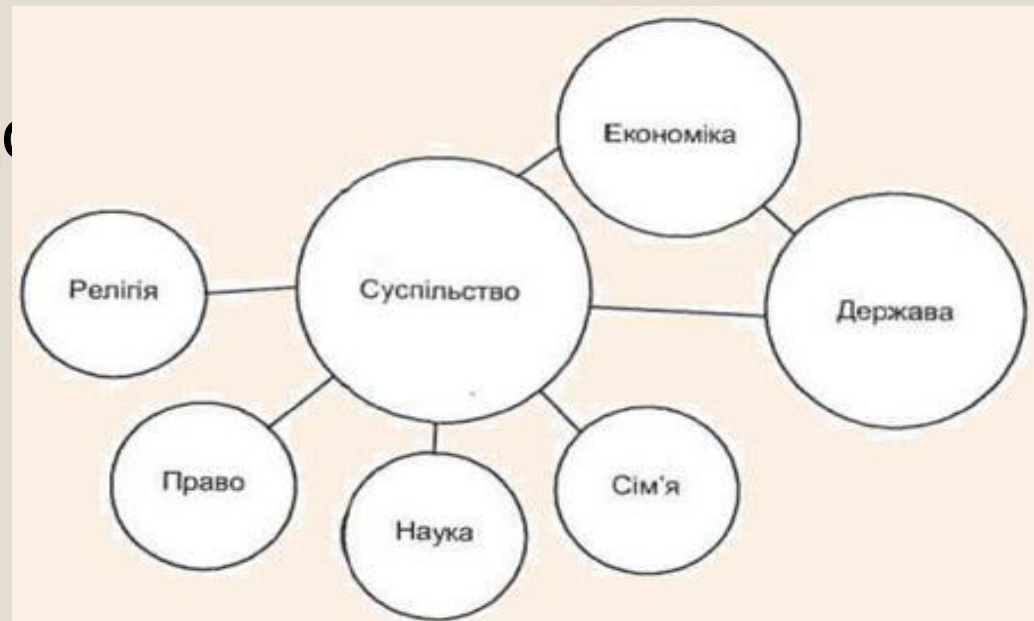
1. Громадянське суспільство
2. Держава
3. Зв'язок між людиною і державою.
4. Відповідальність особи і держави.
5. Свобода особистості.
6. Відповідальність держави перед громадянами.
7. Відносини між державою та громадянським суспільством.
8. Негативний вплив на економіку.

Громадянське суспільство - це сфера соціального життя, в якій люди взаємодіють самостійно і автономно щодо держави.

В державі переважають вертикальні відносини й ієрархічні зв'язки, для громадянського суспільства характерне переважання горизонтальних відносин конкуренції юридично вільними і рівноправними партнерами.

Держа́ва — формальний інститут, який є формою організації політичної спільноти під управлінням уряду.
Держава виступає як офіційний представник усього суспільства, тому відносини між ним та людиною носять *політико-правовий характер*. Будь-яка людина в межах території держави під його юрисдикцію підпадає, тобто стає адресатом щоденних виходять від держави обов'язкових приписів.

Стійка зв'язок між людиною і державою виражається, насамперед, в інституті громадянства чи підданства. Цей зв'язок означає юридичну належність особи державі, набуття особою специфічних якостей громадянина, наявність взаємних прав і обов'язків громадянина і держави, а також захист громадянина державою все за її межами. Таким чином, можна зробити висновок, що **взаємини між державою і особою повинні здійснюватися на основі взаємної відповідальності**

Що ж являє собою взаємна відповідальність держави і особи з позиції філософії вдачі?

У першу чергу, **взаємна відповідальність особистості і держави** — це своєрідний спосіб обмеження політичної влади держави.

Він виявляється, насамперед:

- 1) у встановлення державою законодавчих обмежень своєї активності стосовно особистості;
- 2) у прийнятті державою конкретних зобов'язань, спрямованих на забезпечення інтересів громадян;
- 3) у наявності реальної відповідальності посадових осіб за невиконання своїх обов'язків перед суспільством і особистістю.

Свобода особистості не може бути абсолютною, оскільки вона обмежена і регламентована

-правом,

-інтересами,

-правами інших осіб.

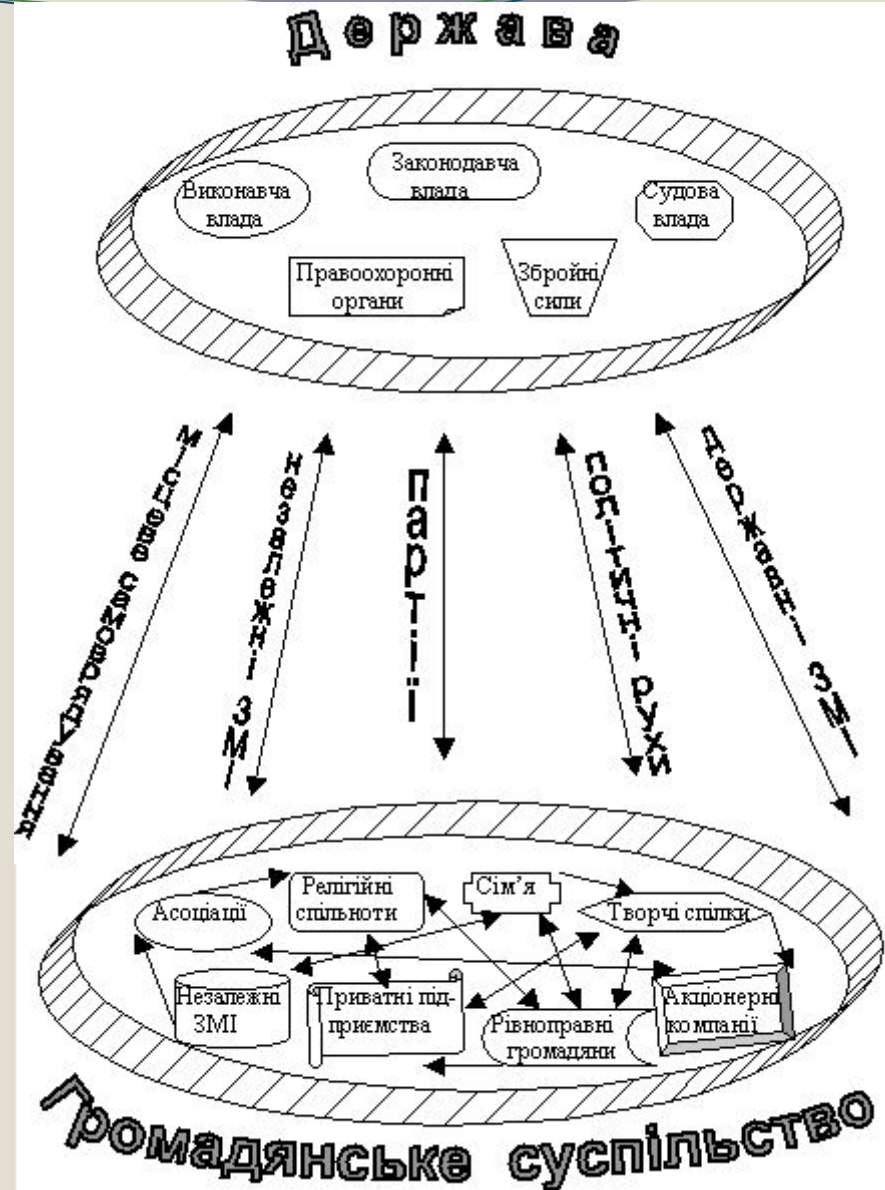
Від кожної людини вимагається дотримання всіх правових приписів і виконання її обов'язків перед суспільством, державою, іншими людьми.

У недемократичній державі визнається тільки відповідальність громадянина перед державою. Вона немов би дарує йому права і свободи та визначає його обов'язки. У правовій же державі, навпаки, акцент робиться на відповідальності посадових осіб перед громадянами.

Відповідальність держави перед громадянами забезпечується системою гарантій, до яких належать:

- 1) відповідальність уряду перед представницькими органами влади;**
- 2) дисциплінарна, цивільно-правова і кримінальна відповідальність посадових осіб за порушення прав і свобод громадян;**
- 3) процедура імпичменту, тобто залучення до відповідальності і судового розгляду справ вищих посадових осіб держави.**

Відносини між державою і громадянським суспільством можуть носити складний і взаємозаперечний характер. З одного боку, держава покликана реагувати на імпульси, що йдуть від суспільства, і в результаті повинна підпорядковуватися його інтересам, але, з іншого - вона сама намагається розширити свій вплив на суспільство. Остання тенденція отримує завершене втілення при тоталітаризмі: громадянське суспільство практично "розчиняється" у державі. І навпаки, можлива ситуація, коли громадянське суспільство намагається поставити себе на місце держави. Надмірна активність суспільства також

Не тільки надмірна присутність держави в економічній сфері, але й громадянське суспільство може негативно вплинути на економічну ефективність. Наприклад, вимоги певних груп інтересів про збільшення соціальних витрат держави можуть стимулювати інфляційні процеси. *Конструктивна взаємодія громадянського суспільства з державою передбачає:*

- ініціювання прийнятих рішень органами влади, що тим самим спонукає до активності саму державу;
- зміцнює приватну ініціативу, що дозволяє вирішити деякі назрілі економічні і соціальні проблеми без втручання держави (організація суспільно корисних видів діяльності, благодійних фондів, недержавних навчальних закладів тощо);
- формування політичної культури громадян, у тому числі громадянських форм поведінки.

Американський політолог Ф.Шміттер вказує ще на одне важливе призначення громадянського суспільства - виступати джерелом потенційного опору сваволі і тиранії правителів, незалежно, чи то незаконні узурпатори, чи фанатична більшість.

Таким чином, громадянське суспільство є позадержавною сферою соціуму. Дослідники, як правило, розміщують його між державою і економічною сферою.

У структурному плані воно буде включати в себе:

• по-перше, сімейно-родинні, етнічні, релігійні і моральні відносини, а також неопосередковані державою політичні відносини між партіями і суспільними рухами;

• по-друге, соціальні інститути: сім'я, церква, недержавні ЗМІ, культурні, релігійні, спортивні асоціації, партії, органи місцевого суспільного самоуправління, профспілки, торгові палати, союзи підприємців.

Джерела використаної інформації:

<https://www.google.com.ua/search?q=%D0%BF%D1%80%D0%B0%D0%B2%D0%B0+%D0%B8%D0%B0+%D0%BE%D1%8C%D0%BE%D0%B2%27%D1%8F%D0%B7%D0%BA%D0%B8+%D0%B3%D1%80%D0%BE%D0%BC%D0%B0%D0%B4%D1%8F%D0%BD&oq=%D0%BF%D1%80%D0%B0%D0%B2%D0%B0+%D0%B8%D0%B0+%D0%BE%D1%8C%D0%BE%D0%B2%27%D1%8F%D0%B7%D0%BA%D0%B8+%D0%B3%D1%80%D0%BE%D0%BC%D0%B0%D0%B4%D1%8F%D0%BD+%aqs=chrome..69i57.11010joj1&sourceid=chrome&ie=UTF-8>

Дякую за увагу!